

ЕЖЕДНЕВНИКЪ

Обявления — 2 лв. кв. см. Изпълнителни — 1 лв. на дума

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ — ТЕЛЕФОНЪ № 314. Месеченъ абонаментъ 25 лева. Въ понеделникъ вестника не излиза.

Редакция и администрация ул. Чирпанска № 7.

ДЕМАГОГИЯ Разцеплението върѣдъ нац. - либералитѣ КЪОРЧЕВИСТИ

Демагогията е изворъ на неуморенъ творчески духъ, всички политико-обществени поражения, есенция на лжжата, измамата, грандоманията, шовинизма, егоизма и редъ други обществени яви, които подкапаватъ устойчивостта на единъ народъ, на една държава. Тя води къмъ самооболчване, къмъ себеизма, къмъ надценяване на своитѣ сили, къмъ пропастъ.

Който иска да овладѣе друзи, трябва най-напредъ да знае да овладѣе себе си. Който не умѣе да запази себе си отъ грѣшки и прегрѣшения; не може да начертае никакъвъ обществень планъ, не може да има никакъвъ устойчивъ, било въ частния, било въ обществения животъ.

Трезвото българско гражданство се обединява за борба срещу разрушението и отрицанието. Дружбащитѣ се взаимно изключватъ; Д. Гичевъ и другаритѣ му отстранени отъ ръководството на съюза; Блока на опозицията пропадналъ; Условиата на Врабча; Недоволнитѣ Къорчевисти се обособяватъ въ отделна партия и пр.

София, 17. М-ръ председателъ Ляпчевъ, вчера са обима продължителенъ разговоръ со носителъ м-ри Стаменовъ и Смиловъ. Разговоръ е билъ върху нѣкои въпроси, които предстоитъ да бъдатъ разрешени отъ министерския съветъ, както и по организирание общата агитационна дейностъ на двѣтѣ партии.

Въ редакциитѣ на в. „Демократически свогоръ“ и „Независимостъ“, както и въ централнитѣ бюра на двѣтѣ партии ежедневно се получаватъ множество телеграми, въ които партийнитѣ организации, паватъ изразъ на съраждането си за постигнатото споразумение за управление на държавата и изразяватъ народния отзвукъ за една взаимна работа, за да се изведе страната на по-добъръ край. Въ всички тия телеграми се подчертава водушевлянието за борба срещу разрушението и отрицанието и пълната вѣра въ успѣшния крой на борбата.

Въ дем. сговоръ и нац. либералната партия всѣки денъ прииждатъ нови сили.

До като, обаче, сговора и нац. либералната партия се готвятъ да излѣзатъ преди изборитѣ съ една платформа за управление, опозицион. парти се намиратъ въ пълней разпложъ.

Никога досега българското общество не е наблюдавало по-голяма безпринципностъ въ отношенията на партиитѣ.

Землед. съюзъ съобщилъ формално потвърди разцеплението. Върховния съюзъ съветъ свикакъ отъ Г. Марковъ, Омарчевски и др. въ който участвува и Ст. Цановъ, сжщия който обединилъ съюза по време на конгреса, се занимаватъ съ поведението на Дим. Гичевъ и другитѣ членове на противното крило въ Врабчъ.

Върховния съюзень съветъ натовари една шесточленна комисиия, начело съ Ст. Цановъ, която да мотивира изключването на Дим. Гичевъ и другаритѣ му.

Комисиията излѣзе съ едно мотивирано решение, споредъ което водителитѣ на Врабча се изключватъ не за противосъюзна дейностъ, но за вулгарни престѣпления, за които тѣ сж изправени да отговарятъ предъ българскитѣ сж.

диплица и законитѣ. Дим. Гичевъ, Г. Йордановъ и П. Запряновъ се отстраняватъ отъ ръководството на съюза за това, че сж фалшифицирали удостоверения. К. Муравиевъ, за гдето не предава съюзнитѣ имоти. Г. Янчевъ, за гдето не се е отчелъ като касиеръ на парламентарната група. Г. Стояновъ, защото разстройва дружбащитѣ въ провинцията; Таковъ за гдето не се е отчелъ за съюзната книжарница и Ж. Маджаровъ за противосъюзна дейностъ въ София.

Утре Върховния съюзень съветъ, ше избере ново пост. присѣствие. Съ избрането на н-во пост. присѣствие, формално, правата, на пост. присѣствие, което е съ Дим. Гичевъ и В. Димовъ се отнематъ.

Тази сутринъ се открива Върх. съюзень съветъ свиканъ отъ Дим. Гичевъ. Въ него както се очаква, ше се повдигне въпросъ за изключването на Г. Марковъ и приятелитѣ му които сж си позволили да разцепятъ съюза, чрезъ изключването тѣй че земл. съюзъ въ единъ толкова важенъ за опозицията моментъ е вече разцепенъ.

Преговоритѣ за създаване прословутя народенъ блокъ, все пакъ вчера продължиха. Развилитѣ се събития въ земл. съюзъ все повече и повече намаляватъ вѣрата, че този блокъ ше се реализира.

Вчера преди обѣдъ представителитѣ на Врабча имаха въ домятъ на Ал. Гиргиновъ

Демократически Сговоръ-Варна

На 17 май — Недѣля въ 10 ч. пр. пл. въ салона на Кино „Ранковъ“ народния представителъ РАДИ ВАСИЛЕВЪ ще говори на тема:

Творчеството на Демократическия Сговоръ

презъ 8 годишното му управление и бждащитѣ задачи въ връзка съ последната министерска криза.

Поканватъ се гражданитѣ да присѣтствуватъ на това събрание. 1-4

Граждани и спортисти Посетете днесъ сл. об. въ колодрума двата интересни мача.

Една внушителна група, начело на която стоятъ видни представители на партията въ София, като д-ръ Вл. Тумпаровъ и др., днесъ зарегистрира предъ софийския окр. сждъ нова зелена бюлетина съ черни линии. Тѣ заявяватъ, че въ предстоящитѣ избори не могатъ да излѣзатъ заедно съ Г. Петровъ, който води нац. либералната партия къмъ дружбащитѣ. Недоволната група заявява, че нац. либералната партия има твърде много патристически пѣтища въ своята дейностъ въ миналото, за да не трѣгне сега съ продажнитѣ елементи на Врабча.

Отъ страна на драгивиститѣ сжщо се заявява, че и тѣ нѣма да вгвратъ съ Врабча.

Ние, казватъ тѣ, бижме вгвтели съ Врабча, ако тѣ сж обединени, но да вгвримъ со крилото на Дим. Гичевъ и Вергила Димовъ, ние не желаемъ.

Виденъ драгивистъ, който преговаря за образуване на роденъ блокъ казва:

— Ако г. Малиновъ желаетъ, нека отиде со Вергила Димовъ и Дим. Гичевъ, ние нѣма да отидемъ. Ние предпочитаме да отидемъ со Ляпчевъ, който е билъ и си остава българинъ. Ние предпочитаме да съдействуваме на сговора, откогато да отидемъ со Вергила Димовъ, който е агентъ на сръбския кралъ.

Въкъ „Демократически Сговоръ“ като говори со опити на опозицията да се коалира, казва:

— Въ кратката история на нашия политически животъ следъ войната, г-нъ Малиновъ за втори пѣтъ вече играе ролята на предателя на дружбащитѣ, напоследъкъ и авангардъ гражданскитѣ мѣтежи. Първи пѣтъ бѣше напоследъкъ следъ войната, когато съ своята мекушавостъ и излишна скропулозностъ, заздравилъ Стамболински на на празното мѣсто и хвърлил по този начинъ страната въ пропастъ на дружбащия гълповластенъ и безсрамъ.

Втори пѣтъ е днесъ, чрезъ срамния съюзъ, който той готви да прави съ дружбащитѣ на Вергила Димовъ.

Въ ка провължава:

— Ржка за ржка съ демагогията, мракобеситѣ, едиферентството и мажачеството, вървете слѣно г. Малиновъ. А вие трѣперете, вие бледнеете, вие се колебаете мо...; успокоете се. Пѣтъ за Берковица вие е известенъ, а тѣя за Шуменъ, ше помните даже и въ гроба.

Съ дяволитѣ напредъ, вървете.

Въ заключение „Д. сговоръ“ казва:

— За втори пѣтъ вече сте (б.р. Малиновъ) въ позоръ съ злитѣ сили срещу България, ео тоя пѣтъ ше бжде вече последенъ и нѣ ше остане ченякавъ сж.

Марто въ Варна се явява, като най-голяма злободневна тема въ града.

Концертътъ на г. Марто буди голямъ интересъ въ гражданството.

Тая сутринъ пристигнаха нова група екскурванти отъ Левски. Ше предстоитъ нѣколко дни, за да разгледатъ забележителноститѣ на града.

Днесъ въ 8 часа вечерта ше се държи проповѣдь въ Евангелската църква.

Днесъ въ 10 ч. пр. пл. народния представителъ г. Ради Василевъ ше говори на публично събрание въ театръ „Ранковъ“ на тема: „Творчеството на Дем. сговоръ презъ 8 годишното му управление и бждащитѣ задачи въ връзка съ последната криза.“

Днесъ недѣля 17, Май отъ 11 до 12 часа преди обѣдъ г. Никола Костовъ главенъ ръководителъ на френскитѣ кореспондентни курсове за цѣла България София ул. „Богомолъ“ № 36, ше говори чрезъ „Родно — Радио“ на тема „Обществено-национално значение и полза отъ разпространението и изучаването на чуждитѣ езици у насъ.“

За знание. Общинскитѣ налози върху материалитѣ, отъ които се вари ракия, не може да се изплаща съ данѣчни бонове, понеже въ закона не е казано това.

Четете въкъ „Варна“

Лжжата е есенцията на всички апли, предводителъ на всички грѣшки и прегрѣшения. Предпоставка на всички пороци. Лжжата влече следъ себе си измамата, клеветата, кражбата и убийството. Който лжже днесъ утре ше клевети, ше краде, ше убие. И понеже демагогията е изворъ на лжжата, тя води следъ себе си редъ злини и алочестини.

Известно е, че у насъ хора съ блестящо минало и съ блестящи име и дѣла сж се озрастали и излезали отъ строя на обществено поприще само поради своето сътрудничество съ хора малокръвни и малокалборни.

Хора съ известностъ, съ обширни познания и съ доста голѣми познания сж се погубили, само защото сж имали злощастие да попаднатъ въ лоши срѣди, въ лоши партийни организации, да се не изгубятъ бързо. Благодеянието не е монополъ на никой индивидъ, на никой народъ, на никой класа. Който тѣча много, ви нази пристига късно. Таковъ е случая съ всички, ония, които се надиредваряватъ, кой да стане по-скоро депутатъ, или да заеме друга висока длѣжностъ. Не е само депутатството или вшиката длѣжностъ, които даватъ блага и благоденствие.

Благодеянието се гради съ постоянненъ трудъ и съ

ЧИЧО карнацария-ресторантъ ЧИЧО Тия дни открива добре известната и обзаведена лѣтна градина-ресторантъ Очаквайте откриването на ЧИЧО

М. Папазякъ фото „Идеолъ“ ВАРНА художественно ателие снабдено съ най-хубавия и най-артистичния известень апаратъ обективъ „NICOLA PERSHOID“, който въ Германия и въ цѣлия свѣтъ спечели единственое реноме. При ателието — фото-складъ отъ английскитѣ първокачествени фото-материали „KODAK“ и апарати ZEISS, YKON, SCNEIDER съ чудеснитѣ обективи „XENAR“.

Лео не възрази, бижъ желалъ да бжде незаинтересованъ свидетелъ въ тази работа, върху когото могатъ да разчитамъ, че ше мълчи, докле не се помоли да заговори.

„Разбира се, чичо Хорасъ“ — отговори Лео; тѣй като отхранилъ съмъ го да ме нарича чичо — макаръ и да измѣняваше нѣкога това название нѣкакъ-си непочтително, като ме наричаше „старъ другаръ“ или даже „мой старъ роднина“.

Джобъ, гологлавъ, се хвана за главата. „Затворете врататъ, Джобъ, казахъ, и донеси ми кутията съ писма“.

Той ми я донесе и отъ нея взехъ ключоветѣ, които бедниятъ Винчи, бащата на Лео, ми бѣше далъ презъ ноцта на смъртта си. Ключоветѣ бѣха три: най-големия бѣ сравнително съвремененъ ключъ, втория, извънредно стариненъ и третиятъ съвършено неподобенъ на ключа, който да сме виждали нѣкога, изглежда, бѣ направенъ отъ кжсче твърдо сребро, съ една прѣчица поставена напрѣки върху него да служи за дръжка и съ ржбове въ края на прѣчицата. Приличаше на грубъ шелъзяченъ ключъ, отколкото на нѣщо, за което мога да мисля.

„Сега, готови ли сте двамата?“, попитахъ, както този, който пита при запалването на мина. Не последва никакъвъ отговоръ. Взехъ голѣмия ключъ, намазахъ го съ дървено масло и, следъ една или две грѣшки, защото ржцетѣ ми треперяха, успѣхъ да вмъкна и отключоа. Лео се наведе и съ ржцетѣ си хвана масивния капакъ и съ рж-

имената, съ които ни наричаха, когато ние излизаме на разходка наедно, както това всѣкидневно правехме. Веднажъ Лео нападна единъ касапски слуга, два пѣти, по голѣмъ отъ него, защото той пѣше, вървейки следъ насъ, и наби го, и хубаво го наби. Продължихъ пѣтя си, преструвайки се, че не виждамъ, докле свадата стана твърде възбудена, когато се обърнахъ и го поздравихъ съ победата. Това послужи за развлечение въ колежа въ това време, но не можашъ да го предотврати. Тогава, когато той стана по-възрастенъ, по-малкитѣ ученици на колежа ни дадоха нови имена. Тѣ ме нарекоха „Харонъ“ и Лео — „Гръцкия богъ“. Азъ отминавамъ моеето название съ скромната бележка, че никога не бѣхъ красивъ и не станяхъ — до като остарѣхъ. Относно неговата титла, нѣмаше никакво съмнение за нейната вѣрностъ. Лео на двадесетъ една годишина възраст би могълъ да замѣни статуята на младия Аполонъ. Никога не съмъ виждалъ нѣкой да се равнява съ Лео въ погледа, нито нѣкой абсолютно да не го съзнава. По умъ той бѣше блѣстящъ и остроуховитъ, но никога схоластикъ. Той не бѣше тѣпъ. Ние следвахме бащинитѣ му наставления, относно образованието му много строго и въобще резултатитѣ, особено по грѣцки, арабски, бѣха задоволителни. Изучихъ последния езикъ, да мога да му го преподавамъ, но следъ петъ години той го изучи тѣй добре, както и азъ — почти тѣй добре, както професоръ, който ни преподаваше. Бѣхъ голѣмъ спортистъ — една моя страсть и всѣка есенъ отивахме

Ж. Костовъ. ЗА „НАУЧНИТЪ“ СКАЗКИ

на Д-ръ Сахаровъ

(Продължение отъ вчерашния брой и край).

Фактически нѣма по-големи врагове на идеологията на г. С. отъ тия двама души. Зерингъ е консерваторъ отъ най-чистата проба, за които марксизма е предна утопия. Зомбартъ, споредъ собственихъ му думи, отрича най-рѣдко всичко, което днесъ се разбира подъ името „Марксизъмъ“ и дру-троното му същипане върху пролетарския социализъмъ — даде най-острата и дълбока критика на идеята, която г. Сахаровъ ги проповѣдва. Да явява въ тая хора като свѣдетели за близкото бъдеще на социализма, това значи да си безотлавно демагоги! Това се отдава на г. С. само благодарение на това, че Зомбартъ подъ стоическы строи и стоическа система разбира съ вършено друго нѣщо отъ това, което разбира г. С. и публиката. Вѣрно е Зомбартъ твърди, че капитализмътъ явява въ свѣта старческа възраст, но той веднага добавя, че това не значи близка смъртъ, и че капитализмътъ ще гостува още много, много дълго върху известни важни брашове на стопанството.

Отъ друга страна той наивно отрича възможността да се осъществи идеала на социализма. За такива, като г. Сахаровъ, той заявява, че се лжатъ всички оная, които очакватъ наследствена промяна на стопанското устройство и една внезапна промяна на основитѣ на (днешния) стопански животъ. (Noshkaristamuz стр. 1009) за него «капитализмътъ днесъ е по-твърдъ и по-сигуренъ въ себе си, отколкото преди войната». (Продължителна социализмъ томъ II стр. 447.) На г. Сахаровъ е много добре известно, че В. Зомбартъ не е измѣнилъ тия си възгледи и си е останалъ краенъ неприятели на марксизма. Защо тогава чрезъ недобро съзнателно извъртане смислата на мислитѣ на Зомбартъ, се мѣчи да доказва идването на социалистическото царство? На тоя въпросъ може да отговоримъ всѣкъ, който познава демагогскитѣ маниери на марксистскитѣ идеолози и комунистически агитатори, тъй добре въ свѣта разрушителна сала описана отъ Зомбартъ.

Г-нъ Сахаровъ не изпуща случая да се навърши върху професоритѣ и академическата мисль въ цялия свѣтъ. За него само испанскитѣ професори, които гоняатъ комунистическото пещание за своето отечество, сж благородни борци за истината, а всички дру-

гич сж „черно-сопници“, „инспирирани отъ капитализмътъ“, лжци и намажница. Това е подлъгъ опитъ на единъ безспоренъ агитаторъ да се убие авторитета на будната академична мисль въ лицето на неинитѣ служители, които, критикувайки тѣнитѣ идеи, на които той служи, сж предизвикали неговата неприязненостъ. А позволява ли г. С. да цитае отъ кого той собствено е инспириранъ, за да руши по най-рафиниранъ начинъ устойтъ на общественния редъ? Отговоръ нѣма въ получимъ, но той е единъ — отъ тѣнитѣ хора на марксичеката идеология, които сж настанени въ Москва и отъ технитѣ поклоници у насъ.

Намѣталъ мантията на учевъ г. Сахаровъ умѣло внедрява отровата на своето кирвоверение въ душитѣ на нанивитѣ си слушатели срещу тѣнитѣ собствени левове. Той руши авторитетитѣ, чертае полужението на Европа въ най-черни краски и никога не забравя „михоходомъ“ да посоча на Русия, като на страна, гдето се твори нѣщо ново и отъ гдето ще дойде спасението за Европа. Българскитѣ партии и управляващитѣ лица той предтава като пикадрийци и продажници. Така той бавно, но сигурно върши своята разрушителна работа, защото нѣма по-големо разрушение отъ това, да отровишъ душата и да потушишъ вѣрата и надеждата у хората.

Това си разрушително дѣло г. Сахаровъ ще продължава съ успѣхъ до тогава, докато не е станало яено на всички, на кого той служи и наква е целта му. Време е, обаче, вече да се поиска отъ него да заяви ясно и определено, че е партенъ агитаторъ на лѣвинитѣ социалисти у насъ, а не независимъ економистъ и общественевъ, и че говори отъ името на своята партия, а не отъ името на науката.

И тогава, който иска да бжде тровенъ съ идеитѣ на марксизма, който иска да се подпомогне дѣлото на разрушението на държава и общество, нека посещава тия сказки.

Време е да заявите това г. докторе, трѣбва да бждемъ на чисто!

Редакцията съобщава на своитѣ абонати, че абонамента за вестника ще се събира не за година, а месечно, това прави за да улесни читателитѣ си — абонати при изплащането.

БЕЛЕЖКИ НА ДЕНЯ

Моя гостенинъ
Заварихъ го седналъ въ грядината на двора, забойколенъ отъ моятъ децо, разправяйки разпаденото.

... тѣ сж невъспитани и лоши деца, общественина имотъ трѣбва да се пази, като женицата на окото.

— Какво има? питамъ азъ.
— Лошо и само лошо — отговори той. Отъ както съмъ въ Варна често минавамъ по край площадъ „Екзархъ Йосифъ“ (Чингезе пазаръ), тамъ общината е направила една великолѣпна грядинка и винаги се чува, ащо когато сж похорчени толкова пари държатъ равкж сана телната ограда и не я поправятъ? Ще процаватъ общинскитѣ управници, но азъ преди малко си позволихъ да имъ понарувамъ публично. Какво бѣше, обаче, моето очудване, когато единъ случайно минаващъ гражданинъ се обадилъ:

— Господине, какво е вино-вата общината, когато нашитѣ деца сж невъспитани!

— Какво искате да кажете, господине?
— Какво искамъ да кажа? Азъ живяв близо тукъ, около тая грядинка и лично съмъ виждалъ, когато общински работници често поправятъ оградата и на слѣдуюция денъ я виждаме пакъ развалена. Деца,та, господине, махленскитѣ деца сж ужасни пакостници.

— Стана ми неприятели — казва ми моя гостенинъ, че бѣхъ невъздржанъ по адресъ на общината, но все пакъ азъ малко я обвинявамъ, че не съставлява актове на бацитѣ на тия пакостници (тукъвъ е ва-кочна, нали? За грѣшкитѣ и престѣпленията на малолѣтнитѣ отговаряятъ родителитѣ имъ) за да принуди по този начинъ самитѣ родители да взематъ жѣрки спрѣмо децата си.

Моя гостенинъ стана и се отплати за стапата си заявявайки: „сега още ще напиша едно писмо до общината да приложи закона и тури юзда на тия разлезени деца.“

По следитѣ на разбойничитѣ Бѣглицитѣ отъ хасковския затворъ

София 16. Полицейс. власти въ Мхстанлий, следъ престрелката, която сж имали въ Кушуквашико съ имбгвалитѣ ватворници отъ Хасковския окр. сждъ, сж договили наково равбойничитѣ.

Една група отъ 4 души отъ бѣглицитѣ, е била догонена между селата Лджене и Хисарлъка. Разбойничитѣ хвалели свинарива на село Лджене, взели му хлѣба, взрвали го и се отпразили по посока на балкана.

Втората група отъ 7 души взоржени съ пушки на 12 того срещнаха двама турци близо до село Коджа-вой, взели имъ паритѣ и хлѣба и вачезвали въ гората.

Предполага се, че разбойничитѣ сж вече избѣгали на грѣцка територия.

Четете романи „ТЯ“

Лондонъ и вземте таинствения сандѣкъ отъ банката, кждето го бѣхъ оставилъ на съхранение, преди двадесетъ години. Помня, че сѣхция писаръ ми го донесе, който бѣ занесълъ сандѣка долу, много добре запомнихъ, кжде е сложилъ той сандѣка. Ако той самъ не билъ го сложилъ долу, както той каза, трудно би било за него да го намѣри, защото бѣше покритъ съ паяджина. Вечерта ние се завърнахме съ склпощенния нашъ товаръ въ Кембриджъ и мисля, че ние двама бихме могли да не заспимъ цѣла ноцъ и пакъ нищо не бихме изгубили отъ това. На разсъване, Лео влезе въ стаия ми по ношна риза и ми каза, че бихме могли да почнемъ веднага работата, една идея, която азъ имахъ, която показвахъ едно недостойно любопитство. Сандѣкъ е чакалъ двадесетъ години, казахъ тъй, той ще може твърде добре да чка до следъ закуската. Следователно, на деветъ часа — точно на деветъ — ние закусихме и толко ва бѣхъ зеватъ съ своитѣ мисли, че сложихъ парче шумка въ чайната часа на Лео, вмѣсто да сложа бучка захаръ. Дмюбъ, сждо, който бѣ възбуденъ отъ приваляването, успѣ да чуни дръжката на моята Sève, китайска чайна чаша, тождественна, вървамъ на тази, която Мара бѣ употребилъ, преди да бѣ мушнать, убитъ въ неговата баня.

Най-после, закуската се свърши, и Дмюбъ по моя молба, донесе сандѣка и го сложи на масата внимателно, като че не й се довѣряваше. Той се готвеше да си отиде.

„Почакайте малко, Дмюбе“, казахъ. „Ако г.

ЖИВОТЪТЪ ВЪ СЪВЕТСКА РУСИЯ

Споредъ разказитѣ на избѣгали отъ тамъ българи.

Преди десетина дни, отъ Съветска Русия се завърнаха презъ Русе Костадинъ Б. Колевъ, Михаилъ Б. Колевъ и Петко Костадиновъ заедно съ семействата си, всички отъ с. Маневичи, Дрѣновска околия, емигрирали отъ България презъ 1914 — 1915 г. Разпитани по пореждане на Дирекцията на полицията за живота въ Съв. Русия

трима българи между другото казали:

— Напоследъкъ живѣхме въ с. Зимовника, Селски окржтъ, Северо-Кавказки край. Жителитѣ на това село се занимаватъ главно съ земледѣлие. Цѣлата земя на това село се обработва колективно по принудителенъ начинъ. Неспешностъ селянитѣ е длъженъ да работи отъ тъмно до тъмно. На населението се оставя само най-необходимото. Всичко останало се взема за износъ. Обикновената джба на човѣка за единъ месецъ е отъ 15 кгр. брашно, зеле и пр. Месото е голѣма рѣдкостъ. Освенъ обикновената джба, има и спешнио, наречена „скритий пайокъ“, предназначена за болшевикитѣ, чиновничитѣ-полици и други и тя се състои вече отъ месо, захаръ, мазнини и др.

Напоследъкъ не ни позволяваха да работимъ какъвто и да било. Въ Зимовники имаше 30 милиционеръ полици и трима полицая отъ Г. П. У., на които милиционеритѣ сж напълно подчинени.

Въ армията служатъ само благадежднитѣ — партийни членове, но не и синове на кулакитѣ, не заможенъ или на подозрителни граждани, които не одобряватъ болшевишкя строй.

Освенъ формиранитѣ полицая, има и тайни агенти, които подслушватъ и издирватъ всички ония, които не одобряватъ и критикуватъ болшевишкя режимъ. Провиненитѣ или се хвърлятъ въ затворитѣ, или се изпращатъ на заточение.

Недоволенството всрѣдъ селачеството е голѣмо. Насъ ни смѣтаха, понеже сме бивши граждани, като кулаки. Продуктитѣ се раздаватъ съ купони срещу кооперативни книжки. За кулакъ се счита всѣки, който презъ 1928 г. е ималъ цифрѣ добитъвъ. Всѣки такъвъ гражданинъ се „разкулчава“, като се лишава отъ всичко, лишава се и отъ право на гласуване.

За живота въ странство, както и за България не се съобщава нищо. Въ тамошнитѣ вестници постоянно се пише за революция въ Германия, Польша и другяде. Много пжти сме били предупреждавани да не говоримъ на български и да не се издаваме, че сме българи, защото имало много български шпиони на работа при Г. П. У. Ние бѣхме снабдени съ паспорти, но редовна виза не бѣ ни дадена. Успѣхме да се вмѣнемъ между една голѣма група американци и да постигнемъ съ голѣми мжки въ България.

Въ армията служатъ само благадежднитѣ — партийни членове, но не и синове на кулакитѣ, не заможенъ или на подозрителни граждани, които не одобряватъ болшевишкя строй.

Освенъ формиранитѣ полицая, има и тайни агенти, които подслушватъ и издирватъ всички ония, които не одобряватъ и критикуватъ болшевишкя режимъ. Провиненитѣ или се хвърлятъ въ затворитѣ, или се изпращатъ на заточение.

Недоволенството всрѣдъ селачеството е голѣмо. Насъ ни смѣтаха, понеже сме бивши граждани, като кулаки. Продуктитѣ се раздаватъ съ купони срещу кооперативни книжки. За кулакъ се счита всѣки, който презъ 1928 г. е ималъ цифрѣ добитъвъ. Всѣки такъвъ гражданинъ се „разкулчава“, като се лишава отъ всичко, лишава се и отъ право на гласуване.

За живота въ странство, както и за България не се съобщава нищо. Въ тамошнитѣ вестници постоянно се пише за революция въ Германия, Польша и другяде. Много пжти сме били предупреждавани да не говоримъ на български и да не се издаваме, че сме българи, защото имало много български шпиони на работа при Г. П. У. Ние бѣхме снабдени съ паспорти, но редовна виза не бѣ ни дадена. Успѣхме да се вмѣнемъ между една голѣма група американци и да постигнемъ съ голѣми мжки въ България.

Въ армията служатъ само благадежднитѣ — партийни членове, но не и синове на кулакитѣ, не заможенъ или на подозрителни граждани, които не одобряватъ болшевишкя строй.

Освенъ формиранитѣ полицая, има и тайни агенти, които подслушватъ и издирватъ всички ония, които не одобряватъ и критикуватъ болшевишкя режимъ. Провиненитѣ или се хвърлятъ въ затворитѣ, или се изпращатъ на заточение.

Нашето село.

Младешта въ селото

Младешта въ селото сж ония които идатъ, за които е бждащето и които свързватъ настоящето съ бждащето. Младешта въ селото, имаща такъва важна задача, се нуждае отъ политическо възпитание, защото тогава ще съзнее, че поема тежки задължения спрямо селото си, което не трѣбва да подпадне подъ ударитѣ на разрушението, олицетворяща се въ мрачната дружбащина и пжкленния комунизъмъ. Тя трѣбва да се възпита въ здрави принципи за живота, за държавно управление, което да и даде възможностъ за спокойно и мирно стопанстване на своя имотъ, за уредбата на своя поминъкъ. Тя не трѣбва да бжде измамена, заблудена отъ разни демагози, които представяватъ въ вѣлшебни краски болшевишма, обладающъ магическа сила да преобръне свѣта въ рай; не трѣбва да се увлича подиръ предатели — юди, които за злато сж продали българската си съвестъ и душа на чужда държава, не отъ нѣкакво добротелство за своя народъ, а отъ свои лични облаги.

Зашото тия проповеди сж лъжливи, тѣ сж единъ видъ испански кули, създани на неговимъ и български и да не говоримъ на български и да не се издаваме, че сме българи, защото имало много български шпиони на работа при Г. П. У. Ние бѣхме снабдени съ паспорти, но редовна виза не бѣ ни дадена. Успѣхме да се вмѣнемъ между една голѣма група американци и да постигнемъ съ голѣми мжки въ България.

Младешта въ селото трѣбва бжде обладана, преди всичко, отъ любовъ къмъ нравствеността на семейството, да бжде обладана отъ чиста и дълбока любовъ къмъ държава и отечество, да се отвръщава отъ всѣкава демагогия на рушителитѣ — дружбашки и комунисти — противъ която да води борба съ младежни жеръ и енергия, съ постоянство, съ упоритостъ, съ пламененъ възторгъ съ себестрицание, съ търпение и вѣра въ положителни последици.

Младешта въ селото, най-после, трѣбва да разбере, че ония тѣхни братя и бащи, които сж оставили коститѣ си на бойнитѣ полета за своята родина, за майка България, не сж били безотечественици, не сж били полконици на разни предатели — юди, на разни демагози, докиктохитѣ въ политическия животъ, а сж били патриоти, отечестволюбци, и като такива сж и завещали да следва тѣхния пжтъ, да даде всичко на радината и нейното величие. Витаятъ духоветѣ имъ между младежта въ селото, които трѣбва да съзнаватъ и да разбератъ истината, че само примѣрътъ на тѣхнитѣ бащи и братя — истински българи — ще ги спаси отъ ноктитѣ на ония хищни същества въ лицето на дружбащината и комунизма.

Вжтрешно чувство не дългъ ни внушава да отправимъ тия слова къмъ младежта въ селото, да облекчимъ съвестта си и да й дадемъ миръ, когато говоримъ истината, макаръ и да е тя горчива за демагогията на рушителитѣ.

Победата на Брияна

Въ Френския парламентъ, както съобщава в. „Руль“ отъ 10 май, г. Бриянъ е одержалъ победна надъ г. Франклинъ Буионъ. Следили отъ войната депутаты Сиртени и Тибо, на откриването на заседането, взели думата и казали по австро-германската митъ спогодба, че тая носи политически характеръ и признали, че Германия се намира въ оачано положение по въпроса не може ли да се помогне на Германия.

Франклинъ Буионъ, стари врагъ на Брияна, произнесълъ дълга речъ, въ която изтъкналъ че Франция е изолирана, защото то не е тайна симпатията на Англия за съединението на Австрия и Германия. Локарнското съглашение не е поборвало на Германия да заключи договоръ съ Съветска Русия. Германия отъ демократическа република се е преобрънала въ страна, въ която съществува диктатурата на Райхсвера.

Бриянъ възразилъ, че мойтъ противници се стараятъ да ме изолиратъ, но съ мене бѣха солидарни и Поанкаре и Тардьо. Не сжелявамъ за нищо и поемаме цѣлата отговорностъ за всички мои действия. Престигитѣ на Франция съвсемъ не е пострадалъ. Въпросътъ за съединение Австрия съ Германия е изгубилъ своята острота. Германия извърши тежка грѣшка. Обществениотъ свѣтовно мнение единодушно осжди нѣмската тактика. Английскитѣ печатъ счита, че Франция дипломатическа е победила.

Следъ речта на Брияна, депутатътъ Руже предложилъ резолюция, съ която осжда австро-германската спогодба, удобрява обясненията на правителството, изказва му доверие и минава на дневния редъ.

Съ болшеството отъ 470 гласа е била приета тая резолюция.

Безграмотна Испания

Новиятъ министъръ на просвѣтата въ Испания е направилъ изявления предъ представителитѣ на печата, като е заявилъ, че въ просвѣтно отношение испанския народъ е изосталялъ много назадъ въ срѣзнето съ всички европейски държави. Процентътъ на неграмотнитѣ е много по-голямъ, отколкото се обявяваше. Въ Мадридъ по-настоящемъ имало 50,000 деца, които не посещаватъ училищата. Имало области въ Испания, гдето 75% отъ населението сж неграмотни.

Свѣтовното въоръжение

Въ една конференция въ Ландуно (Англия) графъ Лейтонъ заявилъ, че въ свѣта годишно се харчатъ за въоръжения 112,500,000,000 франка, което прави на минутата по 187,500 франка.

Четете в-къ „Варна“

Печата музик. нот.

Следъ изборитѣ въ Францинъ

Печата за пропадането на Бриянъ

София 15. Съобщаватъ отъ Парижъ: Следъ избрането на Думеръ за председателъ на републиката, печата коментира пропадането на Бриянъ, който при второто гласуване получи само 12 гласа. Вестничитѣ изтъкватъ, че това пропадане на Бриянъ, който се поддържахотъ Лавалъ, че има особени последици за кабинета Лавалъ. Бриянъ ще замине за Женева, като не официаленъ делегатъ на Франция, само за да се спогоува съ членовѣтѣ на Обществото.

Бриянъ шѣлъ да се оттегли за винаги отъ политическия животъ.

Голѣма суша въ Япония

Съобщаватъ отъ Токио, че въ Източна Япония е настанала голѣма суша. Иследствие силнитѣ горещини повзвали сж се голѣми пожари въ горитѣ и огъня е обградилъ нѣколко села. Съобщаватъ за 20 изгорѣли и 100 ранени въ борба съ огъня. Изгорѣли съ 700 курортни вили въ горитѣ по брѣва на Тихия океанъ.

Испански реформи

Отъ Мадридъ съобщаватъ, че на 9 май правителството е издадо заповѣдъ за бързо обработване на празнитѣ земи. Собственитѣ на подобни земи сж длъжни да ги обработятъ въ течение на нѣколко дни, въ противенъ случай ще имъ се конфискуватъ земитѣ.

Дифицитъ въ бюджетта на С. Щати

Съобщаватъ отъ Вашингтонъ на 8 май т. г., че дифицитъ на американския бюджетъ е около 1 милиардъ долари. Въ миналия бюджетъ дефицитъ е билъ около 152 милиона долари.

Комисарството по прехраната съобщава:

1. Има катренни бѣчви за продажъ, удобни за лозери и строители.
2. Дървени вжглища първо-качествени; продаватъ се въ склада задъ пожарната команда и другитѣ му магазини.
3. Всички състни продукти нормирани и не нормирани трѣбва да носятъ етикети, съ обозначение на качеството и цената имъ.

Печатница „Свѣтлина“

печата музик. нот.